Rozsudek Nejvyššího soudu SSR ze dne 26. 1. 1971, sp. zn. 1 Cz 11/71

Číslo: 31/1973

Právní věta:

Pohladávky na úhradu bolestného a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia nie sú predmetom dedičstva, aj keď právo na bolestné a na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia bolo poručitelovi priznané právoplatným rozhodnutím súdu.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 26.01.1971

Spisová značka: 1 Cz 11/71

Číslo rozhodnutí: 31

Číslo sešitu: 3

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Dědictví, Náhrada škody, Náhrada škody z pracovního poměru organizací

Předpisy: 40/1964 Sb. § 95
95/1963 Sb. § 34
95/1963 Sb. § 37
95/1963 Sb. § 39
95/1963 Sb. § 47

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

V občianskom súdnom konaní o náhradu škody medzi žalobcom Š. B. a žalovaným P. R., vedenom na Okresnom súde v Senici nad Myjavou pod sp. zn. 3 C 106/65, prisúdili súdy obidvoch stupňov žalobcovi Š. B. 4987 Kčs ako bolestné a náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia.

Š. B. zomrel 27. 5. 1969 a v konaní o dedičstve po tomto poručiteľovi Štátne notárstvo v Senici nad Myjavou konalo o novoobjavenom majetku poručiteľa Š. B. v zmysle ustanovenia § 47 Not. por. Rozhodnutím z 19. 5. 1970 č. k. D 570/70-4 určilo štátne notárstvo všeobecnú a čistú cenu novoobjaveného majetku, pričom do tohto majetku pojalo aj sumu 4987 Kčs z titulu pohľadávky na úhradu prisúdeného bolestného a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia a schválilo dedičmi uzavretú dohodu. Ďalším rozhodnutím z toho istého dňa č. k. D 570/70-5 potvrdilo štátne notárstvo nadobudnutie tohto novoobjaveného majetku poručiteľa dedičke A. B.

Najvyšší súd SSR rozhodol o sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal minister spravodlivosti SSR, tak, že týmito rozhodnutiami Štátne notárstvo porušilo zákon.

Z odôvodnenia:

Pretože ku vzniku škody, ktorú utrpel poručiteľ a k uplatneniu nároku na jej náhradu došlo za účinnosti Občianskeho zákonníka (zákona č. 40/1964 Zb.), treba na pohľadávku poručiteľa vzniknutú z titulu náhrady škody použiť jeho ustanovenia.

Podľa ustanovenia § 95 ods. 2 O. z. smrťou veriteľa právo zanikne, ak bolo plnenie obmedzené len na jeho osobu a zanikne aj právo na bolestné a na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia. Ide tu o výnimku zo zásady, že pohľadávky prechádzajú na dedičov zomretého.

Z hľadiska ustanovenia § 95 ods. 2 O. z. je bez významu, či právo na bolestné a na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia bolo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo nie.

Ak štátne notárstvo napriek tomuto výslovnému zákonnému ustanoveniu zahrnulo pohľadávku poškodeného, ktorá jeho smrťou zanikla, medzi aktíva ním zanechaného majetku, schválilo dohodu dedičov o nej a potvrdilo jej nadobudnutie pozostalej manželke, porušilo zákon v ustanovení § 95 ods. 2 O. z. v súvislosti s ustanoveniami § 34 ods. 1, § 37 ods. 1, § 39 ods. 2 a § 47 Not. por.